

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200959
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5719200959.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: N. J., Y.. XX.X.XXXX, E. L. R. XXX, XXX XX, G., proti žalovanému: N. I., Y.. X.X.XXXX, L. E. Q.. L. XXXX/XX, XXX XX, N., v konaní o zaplatenie 2.100 € s príslušenstvom a o nároku N. I., Y.. XX.XX.XXXX, L. E. X. F. XXXX/X, XXX XX, C., na náhradu trov odvolacieho konania, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 2.100 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 700 € od 13.12.2016 do zaplatenia a zo sumy 1.400 € od 12.4.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.

III. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

G.. N. I., Y.. XX.XX.XXXX, bytom N., G. XX, proti žalobcovi nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.3.2019 a doplnenou podaním žalobcu z 13.5.2019, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 700 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 1.9.2016 do zaplatenia a sumy 1.400 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.2.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že žalovanému v januári 2016 požičal sumu 700 € a v auguste 2016 sumu 1.400 €, ktoré sumy sa žalovaný zaviazal splácať podľa dohodnutého splátkového kalendára. Žalovaný mu však požičané sumy nevrátil napriek tomu, že ho žalobca o to opakovane žiadal prostredníctvom sociálnej siete. Navyiac žalobca žalovanému zaslal aj výzvu na úhradu - pokus o zmier z 26.6.2018. Keďže žalovaný nereagoval, bol žalobca nútený obrátiť sa žalobou na súd.

3. Na pojednávaní dňa 31.10.2019 žalobca po tom, čo bol informovaný sudkyňou v zmysle ust. § 181 ods. 2 C.s.p., zobral čiastočne žalobu späť a žiadal zaplatenie spolu sumy 2.100 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 700 € od 13.12.2016 a zo sumy 1.400 € od 12.4.2017 do zaplatenia. Teda žiadal menší úrok z omeškania v nižšej sadzbe a za kratšie obdobie, než žiadal v pôvodnej žalobe.

4. Na pojednávaní žalobca uviedol, že žalovaný mu doposiaľ nič z požičanej sumy nevrátil a to, že žalovanému požičal, preukazujú podpísané splátkové kalendáre, resp. dlžobné úpisy, ktoré pripojil do súdneho spisu.

5. Súd v prvej fáze konania konal s N. I., Y. XX.XX.XXXX, generálie uvedené vyššie, nakoľko žalobca v pôvodne podanej žalobe nespresnil dátum narodenia žalovaného a takéto generálie žalovaného súd zistil ilustráciou v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Naviac N. I., narodený v roku XXXX, s ktorým súd pôvodne konal, prevzal žalobu, uznesenie súdu, aby sa k žalobe vyjadril a procesné poučenie dňa 22.8.2019, avšak nevyjadril sa v zákonom určenej lehote. Naviac táto osoba si mala podľa podpísanej doručky prevziať aj predvolanie na pojednávanie dňa 31.10.2019, na ktoré sa ale nedostavila. Na tomto pojednávaní, ktoré súd prejednal nárok žalobcu a vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu a vyhlásil vo veci prvý rozsudok.

6. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie N. I., Y. XX.XX.XXXX s tým, že nárok žalobcu sa netýka jeho osoby, ale inej osoby N. I., Y. X.X.XXXX. Práve z tohto dôvodu Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, svojím uznesením sp. zn. 7Co/51/2020 zo dňa 31.7.2020, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Žiline vyplýva, že z vykonanej ilustrácie osôb v odvolacom konaní odvolací súd zistil, že v súčasnej dobe na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, sekcii verejnej správy, odbore registrov, matrik, hlásenia pobytu, oddelenie správy registrov, je vedená fyzická osoba N. I.Q., Y. XX.XX.XXXX, bytom X. F. XXXX/X, C., ale aj osoba N. I., Y. X.X.XXXX, bytom Q.. L. XXXX/XX, N.. Vzhľadom k tomu, že k podanej žalobe v zmysle podmienok 132 ods. 1 a 133 ods. 1, nedošlo zo strany žalobcu k riadnemu identifikovaniu strany sporu žalovaného takým spôsobom, akým je dátum narodenia, bydlisko, aby nedošlo k prípadnej zámene strany sporu s rovnakým menom a priezviskom, pričom súd nesprávne procesne postupoval, keďže dostatočne neidentifikoval osobu N. I., došlo u tejto strany sporu k porušeniu práva na spravodlivý proces a aj k predčasnému záveru, že uvedená osoba na strane žalovaného je vecne legitimovaná na plnenie si povinností na základe podanej žaloby. V ďalšom konaní súd vychádzal aj zo skutočností, ktoré zistil už krajský súd zo správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcii verejnej správy zo dňa 30.6.2020, z ktorej vyplýva, že N. I., Y. X.X.XXXX, mal v minulosti vydaný občiansky preukaz XXXXXX H., čo je občiansky preukaz, ktorým sa identifikoval N. I. v dlžobnom úpise, ktorý do spisu pripojil ako listinný dôkaz žalobca.

7. Súd potom vo vzťahu k žalobcovi nepostupoval v zmysle ust. § 129 ods. 1 C.s.p., teda nevyžadoval ďalšiu identifikáciu žalovaného dátumom narodenia, nakoľko žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, ktoré došlo na Okresný súd Martin dňa 24.2.2020, uviedol, že ak súd správne overí účastníka konania, pričom on má za to, že môže ísť o osobu N. I., Y. X.X.XXXX, stotožnenú s občianskym preukazom XXXXXX H., právne účinky žalobného návrhu prechádzajú na túto osobu.

8. V ďalšej fáze konania súd žalovanému označenému v záhlaví tohto rozsudku doručil dňa 22.12.2020 žalobu, výzvu súdu, aby sa žalovaný k žalobe vyjadril, doplnenie žaloby, prílohy žaloby a aj príslušné procesné poučenie žalovanému, avšak žalovaný sa v lehote určenej súdom k žalobe nevyjadril, čiže skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe žalovaný nerozporoval.

9. Dňa 21.4.2021 súd vo veci vykonal pojednávanie, na ktoré predvolal obidve strany sporu. Žalovaný, ani žalobca napriek tomu, že žalobca bol riadne predvolaný a u žalovaného platila fikcia doručenia predvolania vzhľadom na skutočnosť, že si predvolanie súdu v odbernej lehote neprevzal, súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti oboch strán sporu a na tomto pojednávaní znovu vykonal dokazovanie čítaním listín, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu.

10. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

11. Žalovaný podpísal listinu nazvanú Dlžobný úpis, ktorým sa zaviazal vrátiť žalobcovi sumu 1.400 € v splátkach 11.9. 100 €, 11.10. 500 €, 11.11. 100 €, 11.12. 250 €, 11.1. 100 €, 11.2. 100 €, 11.3. 150 € a 11.4. 100 €. Z tohto vyplýva, že 11.4.2017 bol zročný celý dlh, ktorý vznikol žalovanému titulom pôžičky vo výške 1.400 €, ktorú žalobca žalovanému poskytol tak, ako uviedol v auguste 2016 (túto skutočnosť žalovaný nerozporoval). Z ďalšej listiny, ktorú pripojil do spisu žalobca a je podpísaná žalovaným, súd zistil, že žalovaný touto listinou potvrdil, že 13.1.2016 prevzal od žalobcu 700 €, ktoré mu žalobca poslal na účet a sumu sa zaväzuje splácať v dohodnutých splátkach, vždy k 12. dňu v mesiaci a to vo februári

2016 - 50 €, v marci 2016 - 50 €, v apríli 2016 - 50 €, v máji 2016 - 100 €, v júni 2016 - 50 €, v júli 2016 - 50 €, v auguste 2016 - 50 €, v septembri 2016 - 100 €, v októbri 2016 - 50 €, v novembri 2016 - 50 € a v decembri 2016 - 100 €. Z toho vyplýva, že 12.12.2016 mala byť žalobcovi vrátená celá požičaná suma 700 €. Ak tomu tak nebolo, tak 13.12.2016 bol žalovaný v omeškaní s vrátením požičanej sumy. Ani túto skutočnosť žalovaný nerozporoval.

12. Majúc preukázané tieto skutočnosti vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, súd dospel k presvedčeniu, že zvyšok uplatneného nároku je uplatňovaný dôvodne a zákonne.

13. Nárok žalobcu na vrátenie poskytnutej pôžičky nachádza právnu oporu v ust. § 657 a § 658 Obč. zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.).

14. Podľa § 657 Obč. zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a v ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka.

16. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Vyššie uvádzané Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. upravuje výšku úrokov z omeškania tak, že táto je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 13.12.2016, ale aj k 12.4.2017, bola výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 0 % ročne, z čoho vyplýva, že zvýšenie o 5 % potom predstavuje 5 % úrok z omeškania ročne. Súd z tohto dôvodu vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav žalobe vyhovel v celom rozsahu.

18. V tej časti, kde žalobca zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania, súd konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca bol v konaní plne úspešný a preto má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. Súčasne však súd rozhodol aj o trovách osoby, s ktorou súd konal, nesprávne ju identifikujúc, od podania žaloby po vyhlásenie svojho prvého rozsudku, teda s N. I., Y. XX.XX.XXXX. Tejto osobe v odvolacom konaní vznikli trovy, o ktorých súd rozhodol podľa ust. § 257 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.), podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. S osobou N. I., narodeného v roku XXXX, súd konal a doručoval jej svoj prvý rozsudok vo veci vzhľadom na nesprávnu identifikáciu tejto osoby ako osoby skutočného žalovaného. N. I., Y. XX.XX.XXXX vznikli v odvolacom konaní proti prvému rozsudku súdu trovy konania zaplatením súdneho poplatku za odvolanie. Táto osoba nesprávne považovaná za stranu sporu, bola v odvolacom konaní úspešná a mala by v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd však N. I., narodenému v roku XXXX, náhradu trov konania nepriznal a to vzhľadom na skutočnosť, že mal možnosť vzniku svojich trov konania zabrániť tým, že by bol reagoval na výzvu súdu, ktorá mu bola doručená prostredníctvom polície dňa 22.8.2019 a podľa výzvy súdu bol by sa k žalobe vyjadril a oznámil svoje námietky voči uplatnenému nároku. Naviac N. I., narodený v roku XXXX, si podľa podpísanej vrátenej doručky (č.l. 37) 26.9.2019 prevzal predvolanie na pojednávanie, nariadené na deň 31.10.2019, na ktoré sa nedostavil. Preto súd vydal svoj prvý rozsudok v omyle, že koná so správnou osobou, ktorá rezignuje na akúkoľvek obranu v prebiehajúcom súdnom spore. Podľa presvedčenia súdu N. I., narodený v roku XXXX, musel už vtedy vedieť, že súd koná v omyle ohľadne jeho osoby ako osoby žalovaného a mal možnosť včasným informovaním súdu zabrániť vydaniu rozsudku voči jeho osobe. Reagoval však až potom, čo mu bol doručený prvý rozsudok vyhlásený súdom dňa 31.10.2019. Sústavným ignorovaním výziev, či pokynov súdu, takto žalovaný zavinil vyhlásenie rozsudku voči nesprávnej osobe dlžníka žalobcu a tým aj vznik trov, ktoré musel v súvislosti s podaným

odvolaním voči rozsudku vynaložiť. Vzhľadom na takéto okolnosti prípadu súd náhradu trov konania N. I., narodenému v roku XXXX, nepriznal, pretože by to bolo vo vzťahu k žalobcovi nespravodlivé aj v rozpore s článkom 8 a článkom 10 ods. 1 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.), ktoré upravujú jedny zo základných princípov civilného sporového konania pred súdom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.